

G1, BK Příbor U15 : OSK Olomouc B U13

74 : 49 (25:11, 15:19, 14:10, 20:9)

Body: Podlahová 14 – TH 2/1, Koukalová 9-2/1, Peřinová 8, Uvázlová 5-4/1, Krátká 4-4/0, Pluhařová 4, Sprušanská 3-4/1, Bortlová 2-2/0, Kutáčová 0.

TH 17/3 = 18% F- 9

G2, BK Příbor : OSK Olomouc B

66 : 37 (18:4, 13:20, 8:10, 27:3)

Body: Podlahová 8-12/4, Koukalová 8-2/0, Sprušanská 6-8/2, Krátká 4-3/2, Kutáčová 4, Bortlová 3-2/1, Pluhařová 2-2/0, Uvázlová 2, Peřinová 0-2/0.

TH 31/9 = 29% F- 15

Příbor je přesně typ soupeřů, který nám v prvních dvou letech naší kariéry dával „rance“ o 100-150 bodů a my neměli nárok tomu čelit. O to pěknější je po dalších dvou letech vidět pokroky a posuny, které se děvčatům daří, takže např. prvnímu týmu tabulky rozdíl ve skóre musí odtáhnout o dva roky starší děvčata, jakmile však prostřídána lavečkou, jdeme dokonce přes ně. Přidáme-li k tomu fakt, že celá „pracovní skupina“ v jednom termínu dělila síly na tři akce a tudíž nemohla využít tři hráčky na souběžném MČR a další, které hrály proti Přerovu, aby se rozložilo zatížení, dá se již odhadovat, odkud se při dodržení stálého pracovního úsilí, optimálního plánování akcí a zatěžování hráček budou rekrutovat nosné kategorie klubu s možností účasti v nejvyšších soutěžích a z toho plynoucí určité reputace OSK.

Obě utkání byla po jitřních zápasech v Brně dalším dobrým testem a výživnou lekcí výuky basketbalu v přímém přenosu. I když každá v jiné míře a s jiným úspěchem, všechna děvčata obě náročná utkání ve velmi pěkné sportovní hale příborského gymnázia zvládla. Náročné, v tempu a dlouhé úseky s nucenou intenzivní obranou a okamžitým protiútokem. Jak jinak ale chcete hrát? Jakmile se holky začaly projektovat do rádooby vyvážení míče rozehrávačkou zakončeného kroužením kolem trojkové čáry, domácím to nesmírně vyhovovalo. Pokud však šel míč hned po zisku na dvě přihrávky dopředu, pak ze strany na stranu, či dokonce „babky“ nabodávaly obranu vnikáním dovnitř do bedny (velmi dobře Ani Podlaha, podobně Majda, jen před vnikem opravdu musí zvednout hlavu, aby si nevybírala vnik rovnou do zdvojení), měl Příbor potíže.

Ještě větší potíže měl, pokud naše děvčata přistoupila na těsnou obranu po celém hřišti a tlačila driblující do čar a k tomu přidávala rotace – ejchuchů, tak by to opravdu mohlo být. Spousta věcí dobře, naopak kupa věcí a nezkušených nesmyslů těžce zkoušela nervy kouče, jenže jinak to prostě nejde, než že si jimi musíme projít. Příklad? Bony si už velmi pěkně začíná budovat postavení ve vymezeném území – po pohybu a naběhnutí, ruce s lokty od sebe nad rameny, dlaně nachystané pro míč a soupeřku „válcuje“ zády dovnitř. Jako třešnička na dortu po přijetí míče nepanikaří a klidným dropstepem se dostává zakročením za soupeřku, aby pak bum-prásk „vyšila“ ránu o desku, která jak silou, tak úhlem zakončení nedá možnost míči spadnout do koše. Takže bez třešničky ☺

Podobně Kutý v poslední čtvrtině objevuje jednoduchou genialitu i krásu přihrávky o zem do vymezeného území na nabíhající spoluhráčku, jen kdyby před tím 3 kvarty nehrála „zajíčka v brázdě“, naprosto schovaná a nevýrazná. Kutý, s takovou se nevdáš, kdyby ti vaši dávali věnem půl kaskádového bytu! Peřa až ve druhé polovině G2 začala uplatňovat základní principy hry, jak se je učíme. Kde se je ale má učit, o kondici a dovednostech s míčem nemluvě, když je opět již třetím rokem bezpečně na posledním místě v docházce na tréninky...

Jestli nás něco stále trápí, ač se tomu věnujeme, jsou to trestné hody, které by měly být spravedlivým potrestáním našich protivníků, že nás nestíhají bránit. No jo, ale co mají rozhodčí dělat více, než že nám dají, co nám patří? Dali nám např. v G2 15 faulů a z toho možnost házet 31 trestných hodů. Házet do koše už za nás však nemohou... Dávat alespoň základních „hygienických“ 50%, tedy polovinu, neřkuli základní standard 70%-80% pro vyšší soutěže, zase jsme někde jinde... Takto se masochisticky rýpeme špičkou nože ve své otevřené ráně. Považte, po úvodním fičáku silnější, starší skupinky domácích chytáme slinu, dvěma koši umazáváme hrozivých 0:12 a domácí nestíhají dobíhat a nezbyvá jim než faulovat. Co je to platné, když pak následuje záznam: Podlahová 2/0, Podlahová 2/0, Koukalová 2/0, Sprušanská 2/0 a Sprušanská 2/0. Pak se skóre velmi těžko dohání, i když i s těmito „hroznostmi“ se po 3.Q dostáváme na krásný průběžný výsledek 34:39. A pak kolaps, 3:27, up'n'down, skoro jako Prostějov dva dny zpět na mistrovství proti Hradci, kterým si zatarasil cestu do první čtverky...

Za utkání dostaly holky pochvalu, byl jsem s úsilím a herními úseky spokojený. Hlavní pochvala jde ovšem do východních Čech do Hradce, kde se našim U14 i s minidoplňkem U13 podařilo téměř nemožné – postoupit až do samotného finále Mistrovství České republiky. Hip, hip, hooray! Pochvala obrovská, bez ohledu na to, že jediný, kdo tento nevšední úspěch nezaznamenal je s politováním vlastní klub na své webové stránce. Nakonec i boje někde na spodku o udržení v dorosteneckých ligách mají své kouzlo a je třeba jim věnovat odpovídající prostor.